ఋణం తీరిపోయింది

విన్నకోట సుశీలాదేవి

కళ్ళు మూసుకుని పడుకున్న సీత చటుక్కున కళ్ళు తెరిచింది!

ఎక్కడినుండో చక్కటి వీణానాదం వినబడుతోంది! ఎవరో అత్యంత సమ్మోహనకరంగా వాయిస్తున్నారు!

ఇవ్వాళేకాదు. తనీ నర్సింగ్‌హోమ్‌లో చేరిన పది రోజుల నుండీ....మూడు పూటలా క్రమం తప్పకుండా వింటోంది. ఎవరో చాలా శ్రద్ధగా నేర్చుకుంటున్నారు! అని కూడా అనుకుంది!

అప్పుడప్పుడణ వీణతో పాటు ఒక తాత గొంతు కలిపి పాడుతుంటుంది!

ఆ అమ్మాయి వీణ కూడా వాయిస్తోందా? లేక ఇంకెవరైనా పాడుతున్నారా!

అని సీత ఆలోచిస్తూ వుంటుంది!

ఇవ్వాళ వీణానాదం ఒక్కటే వినిపిస్తోంది. వీణపై రాగాలాపన చేశాక - పాట మొదలైంది!

సీతకు ఆ పాట తనకు నచ్చినదిగానే తోచింది.

హఠాత్తుగా సీత కూడా చిన్నగా గొంతు కలపడం ప్రారంభించింది! అది స్పెషల్ రూమ్ అవడం వలన సీత పాట వినే భాగ్యం ఇంకెవ్వరికీ కలగలేదు.

కొంతవరకూ వీణతో పాటు సీత గొంతు కూడా వంపులు తిరిగింది! కానీ పై స్థాయి అందుకోలేక పోయింది! సీత గొంతు కీచుగా పలికి ఆగిపోయింది!

సీత.... వీణానాదంతో పాటు... మళ్ళీ పాడాలని ప్రయత్నించింది! కానీ గొంతు బొంగురు పోయింది!

సీతకు కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి!

ఒకప్పుడు తనెంతో బాగా పాడేది....

తను వీణ వాయిస్తూ పాడుతూంటే రెండూ ఒక్కలా వుండేవి!

ఆ రోజుల్లో తనకు సంగీతమే ప్రాణం.

వీణావాదనే..... సర్వస్వమూ.

సీతకు ఆ రోజులు..... కళ్ళముందు తిరిగాయి!

* * * * * * *

మధ్య తరగతి కుటుంబంలో పెద్దమ్మాయిగా పుట్టిన సీత చదువు హైస్కూలుతోనే ఆగిపోయింది!

ఎదిగిన ఆడపిల్ల త్వరగా పెళ్ళి చేయాలనే ఆరాటంతో సీత తల్లిదండ్రులు.... సంబంధాలు చూడసాగారు.

పెళ్ళి చూపులకు వచ్చిన వాళ్ళందరూ అన్ని ప్రశ్నలతో పాటు అమ్మాయికి సంగీతం వచ్చా? అనే ప్రశ్న కూడా తగిలిస్తూ వుండేవారు!

ఆ ప్రశ్న విని సీత తండ్రి కూతురికి పెళ్ళి కావాలంటే సంగీతం కూడా వచ్చుండాలేమో ననుకుని ఒక మాష్టరుని పెట్టి సీతకు సంగీతం నేర్పించడం మొదలెట్టాడు!

ఇంట్లో వాళ్ళకి అది 'పెళ్ళి సంగీతమే' అయినా సీత మాత్రం ప్రాణాలన్నీ దానిమీదే పెట్టుకుని కష్టపడి సాధన చేస్తూ దీక్షగా నేర్చుకోసాగింది.

చల్లని సాయం సంధ్యా సమయాల్లోనో నిశ్శబ్దంగా వుండే ఉషోదయ కాలంలోనో వీణ పుచ్చుకుని వాయిస్తూ బాహ్య ప్రపంచాన్నే మరిచేది సీత.

వీణ వాయిస్తోంటే తిండీ, నిద్రా కూడా అవసరమయ్యేవి కావు!

ఎప్పుడూ ఇలా వాయిస్తూ వుండిపోతే ఎంత బాగుణ్ణు! అనుకునేది!

సీత శ్రద్ధ చూసి మాష్టారు చాలా ముచ్చట పడేవాడు!

"సీతా! నిన్ను చూస్తే నాకు చాలా గర్వంగా వుందమ్మా! నా పేరు నిలబెట్టే శిష్యురాలివి దొరికావు! నీ గొంతులో పలకని రాగమే లేదు. నువ్వు సంగీత సరస్వతివి" అంటూ మేష్టారు మెచ్చుకుంటోంటే సీత ఆనందంతో పొంగిపోయేది!

తను గొప్ప సంగీత విద్వాంసురాలవ్వాలని కలలు కనేది!

మరింత శ్రద్ధగా సాధన చేయడం మొదలెట్టింది సీత!

ఆ సమయంలోనే తండ్రి రాజారావు సంబంధం తీసుకొచ్చారు.

రాజారావుతో పాటు అతని తల్లి దండ్రులు అక్క చెల్లెళ్ళు కూడా వచ్చారు పెళ్ళి చూపులకు.

అన్ని ప్రశ్నలతో పాటు "అమ్మాయికి సంగీతం వచ్చా?" అనడిగింది రాజారావు తల్లి!

"ఆ వచ్చుండి! చాలా బాగా పాడుతుంది...."

సీత తండ్రి గర్వంగా చెప్పారు!

"ఒకపాట పాడమ్మా!" సీతని అడిగారు!

అంత మందిలోనూ పాడాలంటే సిగ్గేసింది సీతకు.

తండ్రి హెచ్చరించడంతో త్యాగరాజ కృతి అందుకుంది!

కానీ ఎత్తుగడలోనే తాళం తప్పింది. దాంతో కంగారెక్కువై.... అపశ్రుతులతో తప్పుడు తాళంతో పాట ఎలాగో అయిందనిపించింది సీత!

చాలా బాగుందని మెచ్చుకున్నారందరూ.

సీతకు వాళ్ళ సంగీత పరిజ్ఞానానికి ఆశ్చర్యం, ఆనందం కలిగాయి!

తనింత అపశ్రుతులతో పాడితేనే ఎంతో బాగుందన్నారు! సరిగ్గా పాడితే ఎంతో సంతోషిస్తారో! అనుకుంది!

తర్వాత ఆ సంబంధం స్థిరపడిందని తెలిసిన రోజున ఎక్కువగా సంతోషించింది సీత ఒక్కతే. ఆ ఇంట్లో!

ప్రైవేటు కంపెనీ వుద్యోగమనీ తల్లీ కట్నం మరీ ఎక్కువగా వుందని తండ్రీ..... కొంచెం అసంతృప్తిగా వున్నారు!

కానీ సీత ఆనందం చెప్పనలవికాదు!

తను సంగీత విద్వాంసురాలు కావాలనుకుంటోంది! అటువంటి సంగీతాభిమానుల దగ్గర..... తన కోరికలు తప్పక తీరుతాయి అనుకుంటూ సంబర పడింది సీత!

పెళ్ళయ్యాక వీణతో సహా అత్తింట్లో అడుగు పెట్టింది సీత! అది చూసి అత్తగారు...

"మా కోడలు ఎంతగొప్ప సారె తెచ్చిందో?" వెటకారంగా ఇంటికి వచ్చిన వాళ్ళందరికీ చెప్పింది!

"వదినా! నీకు వీణ ఎందుకు! నువ్వు ఇక్కడకు వచ్చింది కాపరం చేయడానికా? లేక కచేరీలు చేయడానికా?..." అంటూ ఆడబడుచులు నవ్వారు.

సీత ముఖం చిన్నబోయింది!

"ఆనాడు వాళ్ళు చూపిన అభిమానమంతా పైపై నటనేనా? ఇక తను సంగీతం నేర్చుకునే అవకాశమే లేదా?.... తన ఆశలన్నీ నిరాశలు కావలసిందేనా?...." అంటూ దుఃఖపడింది సీత!

ఉమ్మడి కుటుంబం సీతకు వూపిరాడని పని. ఎప్పుడైనా....తీరిక దొరికినప్పుడు వీణ తీసేది.

అంతే. అందరూ మీద విరుచుకు పడేవారు!

"వదినా! అబ్బా.... తలనొప్పి వస్తోంది! మమ్మల్ని ఇంట్లో వుండమంటావా? లేక పొమ్మంటావా!" అంటూ మరుదులు తల పట్టుకునేవారు!

వాళ్ళు ఇల్లెగిరిపోయేట్టు పెద్ద సౌండు పెట్టి హిందీ పాటలు విన్నప్పుడు తలనొప్పి రాదా!...." అనుకుంటూ సీత మనసులో బాధ పడేది!

ఇక అత్తగారు:

"మా కోడలు మహారాణి! హాయిగా వీణ వాయించుకుంటూ కూర్చుంటుంది! ఇంట్లో నేనొకదాన్ని వున్నాగా వంట మనిషిని...." అంటూ సాధించేది!

భోజనానికితప్ప వంటింట్లోకి రాని అత్తగారు అలా సాధించడం విని సీత భరించలేకపోయింది!

వాళ్ళందరికీ..... ఎందుకింత కోపం.... అసలీ కోపమంతా..... తనమీదనా? లేక వీణ మీదనా?

ఇది కోపమా? లేక తను బాగా వాయిస్తుందనే అసూయా?... సీత ఆలోచించేది!

ఏదయితే ఏం. వాళ్ళ బాధ భరించలేక వీణ వేపు కన్నెత్తి కూడా చూసేది కాదు! సంవత్సరానికొకసారి దుమ్ము ధూళితో నిండిన వీణని బాగా దులిపి.... చక్కగా పెట్టిలో దాచిపెట్టేది! అంతే!

సీత భర్త రాజారావుకి సంగీతమంటే ఇష్టం లేకపోయినా అయిష్టం మాత్రం లేదు....

అయితే.... ఆ కుటుంబంలో.... అతని మాట ఎక్కువ చెల్లుబాటయ్యేది కాదు.

ఆ తర్వాత సంవత్సరమే సీతకు కొడుకు పుట్టాడు. దానితో సంగీతం విషయమే మర్చిపోయింది!

వరసగా నల్గురు పిల్లలు కలగడంతో సీత పూర్తిగా సంసార సాగరంలో మునిగి పోయింది!

ఇప్పుడు అత్త మామలు లేరు... మరుదులు వుద్యోగరీత్యా పై వూళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు! ఆడబడుచులకు పెళ్ళిళ్ళు అయిపోయాయి!

సీతను సాధించేవాళ్ళు. వెక్కిరించేవాళ్ళు ఎవ్వరూ లేరు!

కానీ సీతకు తన సంసారమే ఒక పెద్ద సంగీత కచ్చేరీలా తయారయింది! భర్తకు వచ్చే డబ్బు చాలకపోవడం.... ఎదిగే పిల్లల ఖర్చు.... అధిక ధరలు, అప్పులు, సమస్యలు.... కష్టాలు వీటితో సీత వుక్కిరి బిక్కిరై పోతుంటుంది.

ఇప్పుడు సీతకి వీణ అనే వస్తువు తనింట్లో వుందని కూడా గుర్తు లేదు.

ఇదుగో.... మళ్ళీ ఇప్పుడు.... ఈ నర్సింగ్‌హోమ్‌లో చేరాక ప్రక్క ఇంట్లో నుండి వీణా నాదం వినిపిస్తోంటే ఒంటరితనం, తీరుబాటు ఆమెకు గతాన్ని గుర్తు చేస్తున్నాయి! జ్ఞాపకాల పుట్టలో వున్న ఆశల్ని కెలుకుతూ. వాటిని లేపుతోంది సీత మనస్సు!

* * * * * * *

"ఏమిటి సీతా! దీర్ఘాలోచనలో వున్నావ్!" అంటూ వచ్చాడు రాజారావు!

సీత ఆలోచనలనుండి బయటపడి భర్త వేపు చూసింది!

అతని రెండు చేతులనిండా పళ్ళు - బిస్కెట్లు బ్రెడ్డు వున్నాయి! వాటిని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది!

తను ఈ హాస్పిటల్లో చేరాక ఆపరేషన్ అయిన మూడో నాటి నుండీ రాజారావు గదంతా పళ్ళతోనూ.... హార్లిక్స్ టానిక్కులతో నింపేస్తున్నాడు! ఇంట్లో పిల్లల్ని చూసేందుకు పని పిల్లనూ.... వంటకు మనిషినీ కుదిర్చాడు.

ఇవన్నీ విని సీత నోరు తెరిచింది.

తమ ఇంటి పరిస్థితి తెలుసు.

పాలవాడికీ.... ఇంటి అద్దె.... ఒక నెలన్నా సరిగ్గా ఇవ్వలేకపోయేవాళ్ళు.... పిల్లల ఫీజు లెప్పుడూ వాళ్ళ పేరు కొట్టేశాకే కట్టేవాళ్ళు.... తనొక క్రొత్త చీర కొనుక్కోవాలంటే సంవత్సరం ఆలోచించేది. నెలాఖరులో అప్పు చేయకపోతే ఆ వారమంతా ఇంట్లో వాళ్ళు పస్తే....

అటువంటిది. ఈ పళ్ళకీ - టానిక్కులకూ పనివాళ్ళకూ డబ్బెలా వచ్చింది?

నెలాఖరులో పది - ఇరవై ఇచ్చేవాళ్ళే కానీ - వంద లిచ్చే గొప్ప స్నేహితులెవరూ రాజారావుకు లేరు.

మరి ఈ డబ్బు ఎక్కడిది?

రాజారావు బత్తాయి తొనలు వలుస్తున్నాడు!

"ఏవండీ! మిమ్మల్నో మాట అడగనా?" అందిసీత!

రాజారావు తలెత్తకుండానే-

"అడుగు"- అన్నాడు!

"ఈ పళ్ళకు - పని మనుషులకూ డబ్బెక్కడిది!"

"సీతా! అవన్నీ నీకెందుకు! నేనేదో తంటాలుపడి తీసుకొస్తున్నాగా! నువ్వు డబ్బు గురించి ఆలోచించడం మానేసి.... ఇవన్నీ తిని - ఆరోగ్యవంతురాలవై ఇంటికిరా... ఆ తర్వాత వివరాలు కావలిస్తే చెప్తాను" అన్నాడు!

సీత మాట్లాడలేదు...

రాజారావు తొనలు వలచి సిత కందిస్తున్నాడు!

"సీతా! ఈ పదిరోజులూ హాస్పిటల్లో వుండే వున్నావుగానీ.... ఎంత మార్పువచ్చిందో నీలో తెలుసా!

ఇప్పుడు అచ్చం పెళ్ళినాటి సీతలా వున్నావ్" అన్నాడు.

ఆమెవేపు ప్రేమగా చూస్తూ!

తనలో వచ్చిన మార్పు సీతకు కూడా తెలుస్తోంది! ఇదివరకున్న నీరసం అనారోగ్యం... పోయి- కొత్త ఉత్సాహం శక్తి వచ్చినట్లుగా వుంది!పనీపాటూ లేదు! కూర్చుని బలమైన ఆహారం తినడంతో శరీరం నునుపెక్కింది. బుగ్గల్లోకి.... ఎర్రదనం... కళ్ళల్లోకి కాంతీ వచ్చాయి!

"సీతా! మేం అక్కడ చాలా హాయిగా వున్నాం! పిల్లల గురించి నువ్వేం దిగులుపడకు. వంటమనిషి చక్కగా వండుతోంది! మరో మూడు నెలల వరకూ నువ్వు విశ్రాంతి తీసుకోవాలికదా. ఇంటికొచ్చినా హాయిగా పడుకోడమే నీ పని... తెలిసిందా"అన్నాడు రాజారావు.

సీత మాట్లాడలేదు.

పక్కింట్లో నుండి వీణావాదన ఇంకా వినబడుతూనే వుంది! సీత ఆలోచనలు- ఎక్కడెక్కడికో పోయాయి.

తనకి మూడు నెలలవరకూ పూర్తి విశ్రాంతి! ఊరికే కూర్చునేబదులు వీణ సాధన చేస్తే... మూడు నెలలంటే – తొంభైరోజులు రోజుకు ఆరుగంటల చొప్పున చేసినా చాలు.నేర్చుకున్నదాన్ని తిరిగి జ్ఞాపకం చేసుకోడమే కదా...

మూడు నెలలు గడిచాక. తను తప్పకుండా సంగీత కచ్చేరీ చేయగలదు.

ఒక్క కచ్చేరీ చేసిందంటే తన ప్రతిభ అందరికీ తెలుస్తుంది! మొదటి మెట్టు ఎక్కడమే కష్టం' ఆ తర్వాత నిచ్చెనపైకి వెళ్ళడం. ఎంతో తేలిక.

కీర్తి ప్రతిష్ఠలతోపాటు ఎంతో ధనాన్ని కూడా ఆర్జించవచ్చు! అప్పుడే డబ్బు సమస్యలుండవు.

ఋణం తీరిపోయింది

తనని ఎగతాళి చేసిన వాళ్ళు... తనని చూసి అసూయపడతారు.

తన కంఠమాధుర్యాన్ని చూసి ఏ సినిమాల్లోనో ప్లేబాక్ గాయనిగా ఛాన్సిస్తే... ఇక తనకు ఎదురేలేదు. మేడల్లో వుండొచ్చు... కార్లల్లో తిరగొచ్చు. అనుకుంటూ సీత ఆనందంతో పుక్కిరి బిక్కిరైంది!

అబ్బ వూహే ఇంత బాగుంది కదా!

వూహలు నిజాలైతే... ఇంకెంత బాగుంటుందో! ఏదైనా తన సంగీత సాధనకు ఇదే తగిన సమయం.

మళ్ళీ జన్మలో ఇటువంటి అవకాశం రాదు. అయినా ఆ దేవుడు కూడా తనని సంగీత విద్వాంసురాలిని చేయాలనే... ఈ ఆపరేషన్ కల్పించాడేమో! తనిక ఒక్క క్షణం వృధా చేయకూడదు.ఇంటికి వెళ్ళగానే మొదలెట్టాలి... అనుకుంటూ ఎప్పుడెప్పుడు ఇంటి కెడుదామా అని తహతహలాడిపోయింది సీత!

* * * * * *

ఆ రోజు వచ్చింది!

సీతని హాస్పిటల్ నుండి డిశ్చార్జ్ చేశారు!

రాజారావు సీత వద్దంటూన్నా వినకుండా టాక్సీలో ఇంటికి తీసుకెళ్ళాడు! సీత వెళ్ళేసరికి పిల్లల్లేరు! స్కూలుకెళ్ళారు!

వంట మనిషి ఎదురొచ్చి లోపలకు తీసుకెళ్ళింది!

సీత ఇల్లంతా కలయ చూసింది!

ఎక్కడి వస్తువులక్కడ అమర్చబడి ఇల్లంతా ఎంతో అందంగా సర్దేవుంది!

"స్నానం చేసిరా సీతా! బడలిక తగ్గుతుంది" రాజారావు అన్నాడు!

సీత లోపలకు వెళ్ళి- పనిపిల్ల సాయంతో స్నానం ముగించి వచ్చింది!

"అమ్మా! టిఫిను తీసుకోండి "వంటమనిషి పెట్టింది టిఫిను తిని- కాఫీ త్రాగి- సీత తన గదిలోకి వచ్చింది!

తన వీణ కోసం చూసింది!

గదిలో కనబడలేదు...

ఇల్లు సర్దడంలో ఇంకెక్కడైనా పెట్టారేమో అని పనిపిల్లని పిలిచి అడిగింది!

"వీణ ఏదీ?"

"అంటే ఏంటమ్మా!" అమాయకంగా అడిగింది!

విసుగ్గా చూసింది సీత!

"నువ్వెళ్ళు.... అయ్యగారు.... ఎక్కడున్నారు?" అనడిగింది!

"అయ్యగారిన్ని పిలుచుకొస్తా"నంటూ- పనిపిల్ల వెళ్ళింది!

"పిలిచావా సీతా" అంటూ వచ్చాడు రాజారావు- ఆదుర్దాగా

"నా వీణ ఏదండీ?" అనడిగింది!

"ఓ అదా! నీకేమన్నా ఒంట్లో బాగా లేదేమోనని కంగారుపడ్డాను.." అని తాపీగా నవ్వుతున్నాడు!

సీత అసహనంగా చూసింది!

వీణ దుమ్ము దులిపి ఎప్పుడెప్పుడు... స్వరాలు పలికిద్దామా అని ఆరాటపడుతోంది సీత!

ఆ క్షణంలో వీణ తప్ప ఆమె కళ్ళకు ఇంకే ప్రపంచమూ కనబడటంలేదు...

"ముందు వీణ సంగతి చెప్పండి! ఏ గదిలో పెట్టారు... లేక ఏ మూలకన్నా విసిరేశారా?" అంటూ నిలేసింది.

"నువ్వలా కూర్చో ముందు..." సీతని చేయిపట్టి కుర్చీలో కూర్చోబెట్టాడు.

"సీతా! ఆవేశం తగ్గించుకో! స్థిమితపడు. నేను చెప్పబోయే విషయం నీకు బాధకలిగించవచ్చు....."

"ఏమిటండీ అది!"

"నువ్వోకసారి హాస్పిటల్లో అడిగావు... గుర్తుందా ఈ డబ్బంతా ఎక్కడిదని...."

"అవును.... అడిగాను."

"ఆ డబ్బంతా ఎలా వచ్చిందంటే..." గుటకలు

గడుసులోకం —బాబు

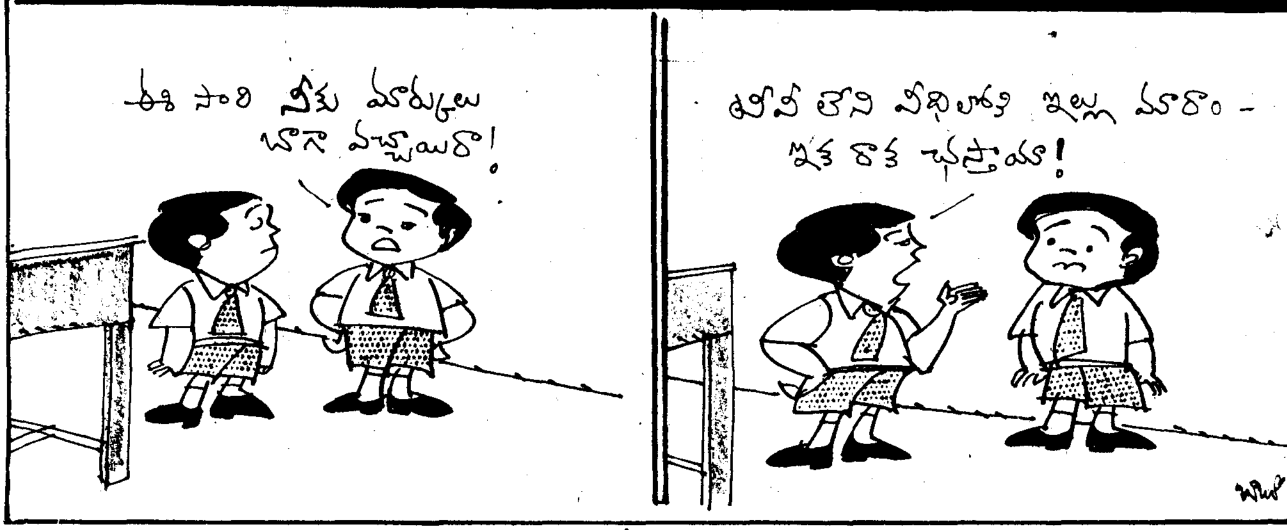

ధర్మపథం

గోకులగాథ – అంతరార్థం

శ్రీ హరి దశావతారాలలోను పరిపూర్ణమైనవి రెండు. అవి శ్రీ రామావతారం, శ్రీ కృష్ణావతారమున్నూ. శ్రీ రాముడు ఆదర్శ మహా పురుషుడుగా చిత్రించబడి ఉన్నాడు. శ్రీ కృష్ణుడు విలాస పురుషుడుగానూ, బాల్యంలో అల్లరి పిల్లవాడు గానూ, అద్భుతకృత్యాలు చేసిన వాడుగానూ భాగవతాన్ని బట్టి గోచరిస్తాడు. భారతాన్ని బట్టి గొప్ప రాజనీతివేత్తగానూ, తత్త్వోప దేశికుడు గానూ కానవస్తాడు. శ్రీరాముడు, తాను భగవదవతారమూర్తినని చెప్పలేదు. ఐశ్వరూపాన్ని ప్రదర్శించిన శ్రీ కృష్ణుడు, తాను భగవంతుడననీ, పరమాత్మ స్వరూపుడననీ తెలియ జేస్తాడు. అందు వల్లనే "శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ" అనే పేరు వాడుకలోకి వచ్చింది. "రామపరమాత్మ" అనే పేరు వాడుకలోకి రాలేదు.

దీనిని బట్టి శ్రీ కృష్ణుని గోకుల గాథలో ఒక విశిష్టమైన అంతరార్థం ఇమిడి ఉన్నదని ఊహించడానికి అవకాశం ఉన్నది.

జీవులు నిరవధికమైన భక్తి కలిగి నిర్మల మనస్సుతో ఉండి భగవంతుని ధ్యానిస్తూ ఉండిన యెడల సంసార బంధముల నుండి విడుదలను పొంది ముక్తిని పొందగలరు. వారు మమకారాన్ని విడిచినట్లే ఆత్మాభిమానాన్ని కూడా విడువ వలెను.

పరమాత్మ స్వరూపుడగు శ్రీ కృష్ణుని యందు ప్రగాఢమగు భక్తి గల గోపికలే జీవులు. గోకులమే వారి హృదయము. అందు నివసించు శ్రీ కృష్ణుడే వారి హృదయములలో స్థిరముగా నెలకొని యున్న పరమాత్మ. పావనమైన యమునా నదీ ప్రవాహమే అవిచ్ఛిన్నంగా పొంగి పొరలే భక్తి భావం.

వారు శ్రీ కృష్ణుని వేణునాదాన్ని విని తమ వారిని లెక్క చేయకుండా, గృహాల నుండి అతని సన్నిధికి వెళ్లడమే మమత్వాన్ని విడిచి పెట్టడం.

శ్రీ కృష్ణుడు గోపికల వస్త్రాలను అపహరించడం, జీవులు ఆత్మాభిమానాన్ని విడిచి పెట్టవలెనని బోధించుట కొరకే అని మనం గ్రహించాలి. అతడు గోకులంలో చేసిన అల్లరి పనులన్నీ జీవుల శాంత గుణాన్ని పరీక్షించడానికే అని తెలుసు కోవాలి. "తానే పరమాత్మ"నని ప్రజలు గ్రహించ డానికే అతడు అద్భుతమైన పనులు చేశాడని, ఆలోచిస్తే తెలియకపోదు.

– బులుసు వేంకటరమణయ్య

మింగాడు!

"చెప్పండి త్వరగా–" వీణ గురించి తనడిగితే– ఆ పాత విషయాలు భర్త ఎందుకు గుర్తు చేస్తున్నాడో సీతకు అర్థం కాలేదు!

'సీతా! నీ వీణ అమ్మేశాను–" అన్నాడు!

సీత పిడుగుపడ్డట్లు.... నిశ్చేష్టురాలై పోయింది!

"సీతా! పాతదైనా బలే ధర వచ్చిందిలే... అసలు పాతవాటికే డిమాండ్ ఎక్కువట. అందులోనూ నీ వీణ చాలా మంచిదిట..." రాజారావు చెప్పుకు పోతున్నాడు!

సీత షాక్ నుండి తేరుకోలేక పోతోంది! అప్రయత్నంగా ఆమె కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి. హాస్పిటల్లో పొందిన ఆరోగ్యమంతా ఒక్కసారిగా పోయినట్టయింది.

"సీతా! నీకు చాలా బాధకలుగుతుందని తెలుసు... కానీ ఏం చెయను. నీకు వెంటనే ఆపరేషన్ చేయాలన్నారు! ఎక్కడా అప్పుపుట్టలేదు. ఇంటి పరిస్థితి నీకు తెలియందేముంది! నాకు పిచ్చెక్కినట్లయింది.. చివరకొక మిత్రుడు సలహా ఇచ్చాడు. ఆ పరిస్థితిలో ఇక అంతకన్నా గత్యంతరం లేకపోయింది. వీణకంటె నాకు నీ ఆరోగ్యం ముఖ్యమనిపించింది. సీతా... నేను చేసింది తప్పంటావా?"

మెల్లగా అడిగాడు. సీత తేరుకుంది!

'మీ తప్పేం లేదండీ.... అర్హత లేకుండా ఆశలు పెంచుకోడం నాదే తప్పు..." అంది బాధగా.

ఆమె కళ్లముందు.... తను హాస్పిటల్లో కట్టుకున్న ఆశాసౌధాలు కుప్పకూలి పోతున్నట్లుగా కనిపించాయి!

"సీతా! నువ్వు ఆరోగ్యవంతురాలవై.... తిరిగొచ్చావ్!.... అది చాలదూ..." అన్నాడు రాజారావు!

అవును.... ఆ తృప్తి – చాలు.

సంగీతాన్ని ఆధారం చేసుకుని లక్షలు సంపాదించాలనుకుంది కానీ లక్షలిచ్చినా కొనలేని. ఆరోగ్యాన్ని ప్రసాదించింది. వీణ! ఇన్నాళ్ళూ తన ఇంట్లో వున్నందుకు.. ఋణం తీర్చేసుకుని వెళ్ళిపోయింది ఆ సంగీత సరస్వతి!

అందుకు తను బాధపడకూడదు....

ఆనందపడాలి! గర్వపడాలి... అనుకుంటూ చెమ్మగిల్లిన కళ్లను తుడుచుకుంది సీత! □